

Euroopan unionin virallinen lehti

C 30

48. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

5. helmikuuta 2005

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
2005/C 30/01	Euron kurssi	1
2005/C 30/02	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.3609 — Cinven/France Telecom Cable-NC Numericable) ⁽¹⁾	2
2005/C 30/03	97/67/EC täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto ⁽¹⁾	3
2005/C 30/04	Komission lausunto, annettu 29 päivänä joulukuuta 2004, — Ranskan alueella sijaitsevan Nogent-sur-Seinen ydinvoimalan radioaktiivisen jätteen loppusijoittamista koskevasta muutetusta suunnitelmasta	5
2005/C 30/05	komission lausunto, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2004, — Frankfurt am Mainissa Saksan liittotasavallassa sijaitsevan FRF2-tutkimusreaktorin loppuosan käytöstäpoistosta syntyvän radioaktiivisen jätteen hävittämissuunnitelmasta ⁽¹⁾	6
2005/C 30/06	Valtiontuki — Italia — Valtiontuki C 38/2004 (ex NN 58/04) — Tuki Portovesme Srl:lle — Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾	7
2005/C 30/07	Tiedonanto ehdotuspöytä: hankkeet ja tukitoimet (PASR-2005), jotka kuuluvat valmistelutoimeen "Euroopan teollisuuden mahdollisuuksien kohentaminen turvallisuutta koskevan tutkimuksen alalla"	11
2005/C 30/08	Valtiontuki — Italia — Valtiontuki C 32/2004 (ex N347/2003) — Fincantierin rakentamien viiden risteilyaluksen toimitusajan pidennys — Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾	12

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2005/C 30/09	Alkuperänimityksen ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen	16
2005/C 30/10	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.3661 — CDP/Stmicroelectronics) ⁽¹⁾	22
2005/C 30/11	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.3626 — Permira/Private Equity Partners/Marazzi) ⁽¹⁾	22
<hr/>		
II Valmistavat säädökset		
.....		
<hr/>		
III Tiedotteita		
Komissio		
2005/C 30/12	Ehdotuspyyntö — PO EAC nro 85/04 — Innovatiivisten yhteistyö-, koulutus- ja tiedotushankkeiden jättämispyyntö, Toimi 5 — Tukitoimet	23
<hr/>		
Oikaisuja		
2005/C 30/13	Oikaistaan Euroopan unionin virastojen ja elinten tilikauden 2003 lopullisten tilinpäätösten julkaisu (EUVL C 292, 30.11.2004)	25

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

4. helmikuuta 2005

(2005/C 30/01)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,2958	LVL Latvian latia	0,696	
JPY	Japanin jeniä	134,71	MTL	Maltan liiraa	0,4306
DKK	Tanskan kruunua	7,4435	PLN	Puolan zlotya	3,981
GBP	Englannin puntaa	0,6883	ROL	Romanian leuta	37 385
SEK	Ruotsin kruunua	9,0853	SIT	Slovenian tolaria	239,72
CHF	Sveitsin frangia	1,5591	SKK	Slovakian korunaa	38,043
ISK	Islannin kruunua	81,48	TRY	Turkin liiraa	1,7107
NOK	Norjan kruunua	8,292	AUD	Australian dollaria	1,6835
BGN	Bulgarian leviä	1,9557	CAD	Kanadan dollaria	1,6101
CYP	Kyproksen puntaa	0,583	HKD	Hongkongin dollaria	10,106
CZK	Tšekin korunaa	29,963	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,8215
EEK	Viron kruunua	15,6466	SGD	Singaporin dollaria	2,1181
HUF	Unkarin forinttia	243,79	KRW	Etelä-Korean wonia	1 330,79
LTL	Liettuan litiä	3,4528	ZAR	Etelä-Afrikan randia	7,9695

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.3609 — Cinven/France Telecom Cable-NC Numericable)

(2005/C 30/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 28. tammikuuta 2005 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritys Cinven Limited ("Cinven", Britannia) hankkii neuvoston asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä määräysvallan yrityksissä France Télécom Câble ("FTC", Ranska), joka on yrityksen France Télécom SA (Ranska) tytäryhtiö, ja NC Numéricable, ("NCN", France), joka on yrityksen Groupe Canal+ (Ranska) tytäryhtiö, ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- Cinven: sijoitusrahasto;
- FTC: kaapelitelevisio- ja Internet- palvelujen tarjonta;
- NCN: kaapelitelevisio- ja Internet- palvelujen tarjonta.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu toimi voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksitse (numeroon (32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.3609 — CINVEN/France TELECOM CABLE-NC NUMERICABLE, seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Yrityskeskittymien valvonta — Kirjaamo
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

97/67/EC täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto

(2005/C 30/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yhdenmukaistettujen standardien nimet ja viitenumerot)

ESO:n viite-numero ⁽¹⁾	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuus-olettamus lakkaa <i>Huomautus 1</i>
CEN	EN 13619:2002 Postipalvelut — Postilähetysten käsittely — Osoitetietojen tunnistaminen ja siihen vaikuttavat tekijät koneellisessa kirjelijittelussa	—	
CEN	EN 13724:2002 Postipalvelut. Postilaatikoiden, -lokerikkojen ja -luukkujen jättöaukot. Vaatimukset ja testimenetelmät	—	
CEN	EN 13850:2002 Postipalvelut — Palvelun laatu — Ensimmäisen luokan kirjeen kulkunopeuden mittaaminen	—	
CEN	EN 14012:2003 Postipalvelut — Palvelun laatu — Valitus- ja korvausmenettelyjen mittaus	—	
CEN	EN 14137:2003 Postipalvelut. Palvelun laatu. Kirjattujen kirjeiden sekä muiden viivakoodiseurannassa olevien postilähetysten katoamisten mittaaminen	—	
CEN	EN 14142-1:2003 Postipalvelut — Osoitetietokannat — Osa 1: Positiosoitteiden rakennosat	—	
CEN	EN 14508:2003 Postipalvelut — Palvelun laatu — Luokan yksittäisten postilähetysten kulkunopeuden mittaaminen	—	
CEN	EN 14534:2003 Postipalvelut. Palvelun laatu. Joukkolähetysten kulkunopeuden mittaaminen	—	

⁽¹⁾ ESO: Eurooppalaiset standardointielimet:— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brussels, puhelin (32-2) 550 08 11; faksi (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>).— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brussels, puhelin (32-2) 519 68 71; faksi (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>).— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, puhelin (33) 492 94 42 00; faksi (33) 493 65 47 16, (<http://www.etsi.org>).

Huomautus 1: Yleensä korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuus-olettamus lakkaa päivänä, jona eurooppalainen standardointielin poistaa kyseisen standardin käytöstä. Tällaisten standardien käyttäjiä pyydetään kuitenkin kiinnittämään huomiota siihen, että joissakin poikkeustapauksissa asia voi olla toisin.

Huomautus 3: Kun kyseessä ovat muutokset, viitattuna standardina on EN CCCC:YYYY ja sen mahdolliset aikaisemmat muutokset sekä tämä uusi muutos. Kumotuksi standardiksi (sarake 3) käsitetään EN CCCC:YYYY ja sen mahdolliset aikaisemmat muutokset mutta ei tätä uutta muutosta. Ilmoitetusta päivästä lähtien korvattu standardi ei enää anna olettamusta direktiivin oleellisten vaatimusten mukaisuudesta.

HUOM:

- Tietoja standardien saatavuudesta saa joko Euroopan standardointielimiltä tai kansallisilta standardointilaitoksilta, joita koskeva luettelo on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY ⁽²⁾, liitteenä.
- Viitetietojen julkaiseminen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavana kaikilla yhteisökielillä.
- Lisätietoja yhdenmukaistetuista standardeista saa Internet-osoitteesta:
<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18.

KOMISSION LAUSUNTO,**annettu 29 päivänä joulukuuta 2004,****Ranskan alueella sijaitsevan Nogent-sur-Seinen ydinvoimalan radioaktiivisen jätteen loppusijoittamista koskevasta muutetusta suunnitelmasta**

(2005/C 30/04)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

Euroopan komissio sai 7. kesäkuuta 2004 Ranskan hallitukselta Euratomin perustamissopimuksen 37 artiklan mukaisesti yleisiä tietoja Nogent-sur-Seinen ydinvoimalan radioaktiivisen jätteen loppusijoittamista koskevasta muutetusta suunnitelmasta.

Tarkasteltuaan näitä tietoja ja 19. heinäkuuta 2004 pyytämääns lisätietoja, jotka Ranskan pysyvä edustusto toimitti 21. syyskuuta 2004, ja kuultuaan asiantuntijaryhmää komissio antaa seuraavan lausunnon:

- a) Etäisyys laitoksesta lähimpään toisen jäsenvaltion alueeseen, tässä tapauksessa Belgiaan ja Luxemburgiin, on noin 200 km.
- b) Suunnitellulla muutoksella alennetaan kaasumaisten ja nestemäisten päästöjen rajoja, lukuun ottamatta nestemäistä tritiumia, jonka päästörajan on määrä nousta.
- c) Suunniteltu muutos ei aiheuta toisen jäsenvaltion väestölle terveyden kannalta merkittävää altistusta laitoksen tavanomaisen toiminnan yhteydessä.
- d) Siinäkin tapauksessa, että alustavissa yleisissä tiedoissa tarkastellun tyyppinen tai laajuinen onnettomuustilanne aiheuttaisi ennalta arvaamattomia radioaktiivisia päästöjä, ei polttoaineen käsittelyjärjestelmään suunniteltu muutos aiheuta terveyden kannalta merkittäviä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden väestölle.

Komissio katsoo, että Nogent-sur-Seinen ydinvoimalan radioaktiivisen jätteen loppusijoittamista koskevan muutetun suunnitelman toteuttaminen ei laitoksen tavanomaisen toiminnan yhteydessä eikä yleisissä tiedoissa tarkastellun tyyppisessä ja laajuudessa onnettomuustilanteessa todennäköisesti aiheuta terveyden kannalta merkittävää veden, maaperän tai ilman radioaktiivista saastumista toisen jäsenvaltion alueella.

KOMISSION LAUSUNTO,**annettu 26 päivänä heinäkuuta 2004,****Frankfurt am Mainissa Saksan liittotasavallassa sijaitsevan FRF2-tutkimusreaktorin loppuosan käytöstäpoistosta syntyvän radioaktiivisen jätteen hävittämissuunnitelmasta**

(2005/C 30/05)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

Euroopan komissio sai 30. tammikuuta 2004 Saksan hallitukselta Euratomin perustamissopimuksen 37 artiklan mukaisesti yleisiä tietoja FRF2-tutkimusreaktorin loppuosan käytöstäpoistosta syntyvän radioaktiivisen jätteen hävityssuunnitelmasta.

Näiden tietojen ja Saksan hallituksen 22. huhtikuuta 2004 toimittamien lisätietojen sekä asiantuntijaryhmän kanssa käytyjen keskustelujen perusteella komissio antaa seuraavan lausunnon:

- a) Etäisyys laitoksesta lähimpään toisen jäsenvaltion alueeseen, tässä tapauksessa Ranskaan, on 120 km.
- b) Nestemäiset ja kaasumaiset päästöt eivät tavanomaisissa toimintaolosuhteissa altista toisten jäsenvaltioiden väestöä terveyden kannalta merkittävästi.
- c) Käytöstäpoistosta syntyvä kiinteä radioaktiivinen jäte siirretään hyväksytyyn väliavarastointipaikkaan Hessenin alueellisen keräyspisteen kautta. Ei-radioaktiivinen kiinteä jäte sekä valvonnasta vapautetut jätteet ja materiaalit loppusijoitetaan tavanomaisena jätteenä tai käytetään uudelleen tai kierrätetään. Kaikissa tapauksissa noudatetaan turvallisuutta koskevia perusnormeja (direktiivi 96/29/Euratom).
- d) Jos edellä mainituissa yleisissä tiedoissa tarkastellun tyyppisen ja laajuisen onnettomuuden seurauksena ympäristöön pääsisi radioaktiivisia jätteitä ennalta-arvaamattomasti, muiden jäsenvaltioiden väestön mahdollisesti saamat säteilyannokset eivät olisi terveyden kannalta merkittäviä.

Näin ollen komissio katsoo, että Frankfurt am Mainissa Hessenissä Saksan liittotasavallassa sijaitsevan FRF2-tutkimusreaktorin käytöstäpoistosta missä tahansa muodossa syntyvän radioaktiivisen jätteen hävityssuunnitelman toteuttaminen tavanomaisen toiminnan yhteydessä tai yleisissä tiedoissa tarkastellun tyyppisessä ja laajuisessa onnettomuustilanteessa ei todennäköisesti aiheuta terveyden kannalta merkittävää veden, maaperän tai ilman radioaktiivista saastumista toisen jäsenvaltion alueella.

VALTIONTUKI — ITALIA

Valtiontuki C 38/2004 (ex NN 58/04) — Tuki Portovesme Srl:lle

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(2005/C 30/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut Italialle 16.11.2004 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely, joka koskee mainittua tukea.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
State Aid Greffe
SPA 3 6/5
B-1049 Bryssel
Faksi (32-2) 296 12 42

Huomautukset toimitetaan Italialle. Huomautuksia esittävän asianomaisen on pyydettävä kirjallisesti henkilöisyyden luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

1. KUVAAUS

Ministerineuvoston puheenjohtajan 6. helmikuuta 2004 antamassa asetuksessa todetaan, että saarialueilla sijaitseville alumiinia, lyijyä, hopeaa ja sinkkiä tuottaville yrityksille myönnetään 30. kesäkuuta 2007 asti oikeus hankkia sähköenergiaa erikoishintaan, silloin kun alueella ei ole yhteyksiä kansallisiin energia- ja kaasuverkkoihin tai kun tällaiset yhteydet ovat riittämättömät.

Sähköenergiasta ja kaasusta vastaava viranomais toteaa 5. heinäkuuta 2004 tehdyssä päätöksessä nro 110/04, että Sardinian alueella sijaitsevat yritykset, Alcoa Srl (entinen Alumix SpA), Portovesme Srl, Industria Lavorazioni Alluminio Spa (jäljempänä 'ILA') ja Euroallumina Spa, saavat etua erikoishinnittelusta edellä mainitun asetuksen nojalla.

Tästä erikoishinnittelusta säädetään *sähköenergian siirto-, jakelu-, mittaus- ja myyntipalvelujen harjoittamista vuosina 2004—2007 koskevien sääntöjen* 73 artiklassa, josta on säädetty *sähköenergiasta ja kaasusta vastaavan viranomaisen* 31. tammikuuta 2004 tekemän päätöksen nro 5/04⁽¹⁾ liitteessä A sekä sen muutoksissa⁽²⁾. Artiklassa säädetään, että kuluttajalle toimitetaan sähköenergiaa "korvausta" (*componente tariffaria compensativa*) vastaan. Korvaus vahvistetaan sähköntoimittajan kanssa sovitun sähkön hinnan ja erikoishinnan välisen eron perusteella.

2. ARVIOINTI

Sen arvioimiseksi, onko tarkasteltavana oleva toimenpide EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, on määriteltävä tuoko se tuensaajille etua, joka on

⁽¹⁾ Articolo 73 del Testo integrato delle disposizioni per l'erogazione dei servizi di trasmissione, distribuzione, misura e vendita dell'energia elettrica per il periodo di regolazione 2004—2007, riportato nell'Allegato A della Deliberazione dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 30.1.2004, n. 5/04.

⁽²⁾ Delibera dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas n. 148 del 9.8.2004.

peräisin valtion varoista, ja vaikuttaako se kilpailuun ja myös jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Markkinahintoja alempien sähkön hintojen soveltaminen tuo taloudellista etua, koska se alentaa tuensaajien tuotantokustannuksia. Alhaisemmat hinnat hyödyttävät nykyisin ainoastaan neljää yhdellä Italian alueella (Sardiniassa) toimivaa yritystä, jotka tuottavat alumiinia, lyijyä, hopeaa ja sinkkiä. Nämä yritykset saavat siis etua, jota ei myönnetä muilla aloilla toimiville yrityksille tai samalla alalla muilla alueilla sijaitseville yrityksille.

Tässä tapauksessa sähkön hintojen alentamista koskevan päätöksen on tehnyt italialainen viranomais yksipuolisesti. *Sähköenergiasta ja kaasusta vastaavan viranomaisen* 9. elokuuta 2004 tehdyn päätöksen nro 148 mukaan alennuksen maksaa *Cassa Conguaglio per il settore elettrico* suorana korvauksena energian kuluttajille. Lokakuun 18. päivänä 2000 tehdyn päätöksen nro 194/00 6 artiklan mukaan *Cassa Conguaglio*n puheenjohtajan ja hallituksen jäsenet nimittää *sähköenergiasta ja kaasusta vastaava viranomais* talous- ja valtiovarainministerin suostumuksella. Koska korvaukset maksetaan valtion perustamasta ja hallinnoimasta rahastosta, tuki rahoitetaan valtion varoista.

Tässä tapauksessa kyseiset toimenpiteet uhkaavat vääristää kilpailua, koska ne lujittavat tuensaajajärytysten taloudellista asemaa ja toimintamahdollisuuksia verrattuna niiden kilpailijoihin, jotka eivät kyseisiä etuja saa. Tämän lisäksi kyseiset toimenpiteet uhkaavat vaikuttaa yhteisön sisäiseen kauppaan, koska kyseiset yritykset markkinoivat tuotteitaan maailmanlaajuisilla markkinoilla.

Edellä mainituista syistä kyseiset toimenpiteet ovat periaatteessa kiellettyjä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteella eikä niiden voida katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille, ellei niihin voida soveltaa jotain perustamissopimuksessa mainituista poikkeuksista.

Sähkön hintojen alentamiseen tarkoitettut korvaukset alentavat eräiden yritysten juoksevia menoja. Juoksevien menojen alentaminen on yksittäisille yrityksille myönnettävää toimintatukea.

Voimassa olevien alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen⁽³⁾ perusteella toimintatukien myöntäminen on periaatteessa kielletty. Alueellisia valtiontukia voidaan poikkeuksellisesti kuitenkin sallia alueilla, joihin sovelletaan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta, jos tuki edistää alueellista kehitystä, myöntäminen on perusteltua tuen laadun vuoksi ja tuen taso on suhteessa niihin haittoihin, joita sillä pyritään lievittämään. Toimintatukien on myös oltava ajallisesti rajoitettuja ja alenevia.

Tässä tapauksessa on kyse yksittäisistä tapauskohtaisista tuista, joita on myönnetty muutamille tietyillä aloilla toimiville yrityksille. Tässä vaiheessa komissiolla epäilyksiä on siitä, millainen on näille neljälle tuensaajaryitykselle tästä toimenpiteestä myönnetyn tuen ja aluekehityksen välinen yhteys sekä millainen kyseisen tuen taso on suhteessa niihin alueellisiin haittoihin, joita sillä pyritään lievittämään. Tässä vaiheessa käytettävissä olevien tietojen perusteella kyseiset yksittäiset tuet näyttävät lisäksi kuuluvan erityisen tai alakohtaisen teollisuuspolitiikan alaan ja poikkeavan sen takia aluetukipolitiikan hengestä, sillä aluetukipolitiikassa ei pidä ottaa kantaa tuotantovoimavarojen toimialakohtaiseen kohdentumiseen. Lisäksi komissiolla on epäilyksiä tämän erikoishinnoittelun rahoitusmekanismista, sen hallinnoinnista ja sähkön hintojen alentamiseen tarkoitettujen korvausten laskentatavoista.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaan sääntöjenvastainen tuki voidaan periä takaisin tuensaajalta.

KIRJE

"Con la presente la Commissione si prega informare l'Italia che, dopo avere esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito all'aiuto menzionato in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

1. PROCEDIMENTO

1. Con lettera del 4 dicembre 2003 (A/38568 dell'8.12.2003), uno studio di avvocati ha portato all'attenzione dei servizi della Commissione una serie di articoli di stampa segnalando l'intenzione delle autorità italiane di applicare tariffe elettriche ridotte a favore della società Portovesme Srl.
2. Con lettera del 22 gennaio 2004 (D/50373) e del 19 marzo 2004 (D/52054), i servizi della Commissione

⁽³⁾ EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

hanno chiesto chiarimenti su questa misura. Le autorità italiane hanno risposto con lettera del 6.2.2004 (CAB A/352 del 17.2.2004) e del 9 giugno 2004 (A/34260 dell'11.6.2004). Con lettera del 20 settembre 2004 (A/37093 del 22.9.2004), le autorità italiane hanno inviato informazioni supplementari.

2. DESCRIZIONE

3. Il decreto del presidente del Consiglio dei ministri del 6.2.2004 prevede che sia accordata fino al 30.6.2007 una tariffa preferenziale per la fornitura di energia elettrica ad imprese che appartengono ai settori della produzione di alluminio, piombo, argento e zinco, situati in territori insulari caratterizzati da assenza o insufficienza di connessioni alle reti nazionali di energia e di gas.
4. Con delibera del 5.7.2004 n. 110/04, *l'Autorità per l'energia elettrica ed il gas* autorizza le imprese: Alcoa Srl (ex Alumix Spa), Portovesme Srl, ILA (Industria Lavorazioni Alluminio Spa) e Euroallumina Spa, ubicate tutte nella regione Sardegna, a beneficiare di un regime tariffario speciale in virtù di detto decreto. Con la stessa delibera, *l'Autorità per l'energia elettrica ed il gas* prevede anche che l'elenco dei beneficiari del regime in questione sia aggiornato annualmente sulla base delle informazioni ricevute dal Ministero italiano delle attività produttive.
5. Il regime in questione è descritto all'articolo 73 delle *Disposizioni per l'erogazione dei servizi di trasmissione, distribuzione, misura e vendita dell'energia elettrica per il periodo di regolazione 2004-2007*, riportato nell'allegato A della delibera dell'*Autorità per l'energia elettrica ed il gas* del 30.1.2004, n. 5⁽⁴⁾ e sue modifiche⁽⁵⁾. Esso prevede la concessione al consumatore di energia elettrica di una componente tariffaria compensativa, fissata sulla base della differenza tra la tariffa elettrica stabilita con il distributore di energia e una tariffa preferenziale.
6. Secondo le autorità italiane, tale regime tariffario speciale troverebbe la sua giustificazione nelle condizioni svantaggiate dei sistemi elettrici di alcune zone dell'Italia, caratterizzate dall'assenza di infrastrutture elettriche di collegamento con le reti nazionali di trasporto: nel caso specifico, la regione Sardegna manca di connessione alla rete di gas naturale ed è insufficientemente collegata alla rete elettrica. In particolare, secondo le autorità italiane:

— il sistema elettrico della regione Sardegna sarebbe caratterizzato da prezzi troppo elevati dell'energia, che non sono conformi alla dinamica dei costi di produzione delle imprese dell'isola; ciò penalizzerebbe i grandi consumatori di energia a causa dell'impatto dei costi di approvvigionamento sull'insieme dei costi di produzione;

⁽⁴⁾ Articolo 73 del testo integrato delle disposizioni per l'erogazione dei servizi di trasmissione, distribuzione, misura e vendita dell'energia elettrica per il periodo di regolazione 2004-2007, riportato nell'allegato A della delibera dell'*Autorità per l'energia elettrica ed il gas* del 30.1.2004, n. 5/04 (G.U.R.I n. 83 dell'8 aprile 2004).

⁽⁵⁾ Delibera dell'*Autorità per l'energia elettrica ed il gas* del 9.8.2004 n. 148.

- la regione Sardegna sarebbe caratterizzata da una situazione di sottoutilizzazione delle capacità di produzione di energia elettrica: nel 2003, il livello di utilizzazione di tali capacità era del 46 %⁽⁶⁾; inoltre, la produzione regionale di energia era di 13 000 GWh e gli impianti termoelettrici avrebbero potuto produrre nel 2003 circa 28 000 GWh;
- l'interscambio di energia elettrica con l'Italia è attualmente assicurato da due cavi di 200kV con una capacità di 270 MW;
- si prevede un aumento del tasso annuale di domanda di energia elettrica per il periodo 2002-2012 del 3 %;
- un progetto a breve termine prevede la costruzione di un cavo di 150 kV tra la Corsica e la Sardegna; un progetto a lungo termine prevede la costruzione di un cavo della potenza di 1 000 MW tra la Sardegna e la penisola.

3. VALUTAZIONE

3.1 Esistenza di un aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato

7. Per valutare se la misura disposta dal regime costituisca un aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, occorre determinare se procuri un vantaggio ai beneficiari, se il vantaggio sia di origine statale, se la misura in questione incida sulla concorrenza e se sia atta ad alterare gli scambi intracomunitari.
8. Il primo elemento costitutivo dell'articolo 87, paragrafo 1, è l'esistenza di un 'aiuto': costituisce un aiuto propriamente detto una misura che procuri un vantaggio a taluni beneficiari specifici. Si tratta pertanto di determinare, da un lato, se le imprese beneficiarie ricevano un vantaggio economico che non avrebbero ottenuto in normali condizioni di mercato oppure se evitino di sostenere costi che normalmente dovrebbero gravare sulle risorse proprie delle imprese e, dall'altro lato, se tale vantaggio sia concesso a una determinata categoria di imprese. L'applicazione di tariffe elettriche inferiori a quelle del mercato procura un vantaggio economico dal momento che i costi di produzione dei beneficiari sono ridotti. Inoltre, le tariffe ridotte beneficiano esclusivamente le imprese dei settori della produzione di alluminio, piombo, argento e zinco che operano in una regione dell'Italia (la Sardegna), cioè, attualmente, quattro imprese. Le tariffe ridotte favoriscono tali imprese dal momento che esse non sono accordate alle imprese al di fuori di tali zone.
9. Per quanto riguarda la seconda condizione, per essere considerati aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, i vantaggi devono essere, da una parte, accordati — direttamente o indirettamente — mediante risorse statali e, dall'altra, essere imputabili allo Stato. Nel caso in oggetto, la decisione relativa alla riduzione delle tariffe elettriche è stata presa unilateralmente dalle autorità italiane. Conformemente a quanto stabilito nella delibera

dell'Autorità per l'energia elettrica ed il gas del 9.8.2004, n. 148⁽⁷⁾, essa è finanziata da compensazioni corrisposte ai consumatori di energia da parte della Cassa Conguaglio per il settore elettrico. In base all'articolo 6 della delibera del 18.10.2000 n. 194/00⁽⁸⁾, il presidente ed i membri del comitato di gestione della Cassa Conguaglio sono nominati dall'Autorità per l'energia elettrica ed il gas in accordo con il Ministro dell'Economia e delle Finanze. Poiché le compensazioni provengono da un fondo istituito e controllato dallo Stato, l'aiuto è finanziato da risorse statali⁽⁹⁾.

10. Tale misura di Stato persegue un obiettivo che rientra nell'ambito di politiche definite dalle autorità nazionali, vale a dire la riduzione delle tariffe elettriche elevate che dovrebbero essere pagate da imprese caratterizzate da produzioni ad elevata intensità energetica, come le produzioni di alluminio, di piombo, di argento e di zinco, e ubicate in regioni isolate e non sufficientemente connesse alle reti energetiche.

11. In base alla terza e quarta condizione di applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, l'aiuto deve falsare o minacciare di falsare la concorrenza e incidere o essere di natura tale da incidere sugli scambi intracomunitari. Nel caso in oggetto, tali misure minacciano di falsare la concorrenza dal momento che rafforzano la posizione finanziaria e le possibilità d'azione delle imprese beneficiarie rispetto ai concorrenti che non ne beneficiano. Inoltre, poiché i prodotti delle imprese in questione (alluminio, piombo, argento e zinco) sono commercializzati sui mercati mondiali, le misure in questione possono incidere sugli scambi intracomunitari.

12. Per i motivi di cui sopra, le misure in oggetto sono in linea di principio vietate dall'articolo 87, paragrafo 1 del trattato e possono essere considerate compatibili con il mercato comune soltanto se possono beneficiare di una delle deroghe previste da tale trattato.

3.2 Valutazione della compatibilità della misura con il mercato comune

13. La concessione di compensazioni destinate alla riduzione delle tariffe elettriche comporta la riduzione delle spese correnti di talune imprese. Tale riduzione delle spese correnti può essere considerata un aiuto al funzionamento a imprese individuali.
14. Gli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale attualmente in vigore⁽¹⁰⁾ vietano, in linea di principio, gli aiuti al funzionamento. Tuttavia, possono essere concessi, a titolo eccezionale, aiuti a finalità regionale, nelle regioni che beneficiano della deroga ex articolo 87, paragrafo 3, lettera a) del trattato, purché siano giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale e della loro natura e purché il loro livello sia proporzionato agli svantaggi che intendono compensare. Gli aiuti al funzionamento devono essere limitati nel tempo e decrescenti.

⁽⁶⁾ Nel 2003, la Sardegna disponeva di una capacità di produzione di 3 800 MW con una domanda massima di 1 800 MW. La potenza installata di 3 800 MW è così suddivisa: idroelettrica: 431 MW; termoelettrica 3 278 MW; eolica e fotovoltaica: 100 MW.

⁽⁷⁾ Vedi nota n. 2.

⁽⁸⁾ G.U.R.I. n. 257 del 3.11.2000.

⁽⁹⁾ Sentenza del 13.3.2001, causa C-379/98, PreussenElektra (Rec. p. I-2099, punto 58).

⁽¹⁰⁾ GU C 74 del 10.3.1998, pag. 9.

15. Nel caso in oggetto, si tratta di aiuti individuali *ad hoc* concessi a un numero limitato di imprese che appartengono a specifici settori. In questa fase, la Commissione nutre dei dubbi riguardo al collegamento tra l'aiuto a favore delle quattro imprese beneficiarie della misura e lo sviluppo regionale e riguardo alla proporzionalità dell'aiuto in oggetto e gli svantaggi regionali cui esso mira a ovviare. Inoltre, sulla base delle informazioni disponibili al momento, tali aiuti individuali sembrano rientrare nell'ambito di politiche industriali puntuali o settoriali piuttosto che nello spirito della politica degli aiuti regionali, la quale dovrebbe restare neutrale per quanto riguarda la distribuzione delle risorse produttive tra i diversi settori ed attività economiche.
16. Inoltre, la Commissione nutre dei dubbi quanto al meccanismo di finanziamento di tale regime tariffario speciale, alla sua gestione amministrativa e alle modalità di calcolo delle compensazioni destinate alla riduzione delle tariffe elettriche.
17. Infine, secondo le autorità italiane, la tariffa preferenziale prevista dalla misura in questione (di circa 20 EUR/MWh) coinciderebbe con la tariffa fissata nel 1996 a favore della società Alumix Spa per la fornitura di energia elettrica negli anni 1996-2005.
18. Infatti, nel 1996, la Commissione aveva giudicato che la tariffa preferenziale a favore della Alumix Spa, per il periodo in oggetto, non era un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato⁽¹⁾. La Commissione aveva concluso che, considerata la situazione di sovrapproduzione di energia elettrica in Sardegna e il fatto che, all'epoca, il prezzo concesso dal produttore e distributore nazionale di energia elettrica ENEL a Alumix era superiore al costo marginale medio della produzione dell'elettricità, ENEL agiva come un operatore privato in un'economia di mercato.
19. Sulla base delle informazioni di cui dispone attualmente, la Commissione europea dubita della comparabilità della misura in questione con quella esaminata e approvata dalla Commissione nel 1996. Nel 1996, infatti, ENEL era l'unico produttore e distributore di energia in Italia e la tariffa elettrica ridotta praticata da ENEL a favore della società Alumix Spa era stata confrontata con il costo marginale medio della produzione di energia elettrica di ENEL per il periodo indicato.
20. Invece, nel caso in esame, le autorità italiane intervengono selettivamente, in un contesto di mercato dell'energia liberalizzato, a favore di talune imprese al fine di compensare la differenza tra una tariffa di mercato conclusa con un produttore qualsiasi di energia e la tariffa preferenziale fissata nel 1996.
21. La Commissione nota inoltre che la misura in oggetto potrebbe produrre effetti di riduzione del livello di tassazione applicabile all'energia elettrica. In tal caso, tale misura necessiterebbe di una base giuridica nell'ambito della Direttiva 2003/96/CE del 27 ottobre 2003, che ristruttura il quadro comunitario per la tassazione dei prodotti energetici e dell'elettricità. A tal proposito, le autorità italiane sono invitate a qualificare tale misura nell'ambito del regime armonizzato di cui alla Direttiva precitata.
22. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione invita l'Italia a presentare, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE, le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione dell'aiuto, entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita inoltre le autorità a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai beneficiari potenziali dell'aiuto.
23. La Commissione ricorda all'Italia l'effetto sospensivo dell'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE e rinvia all'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio in base al quale ogni aiuto illegale potrà essere recuperato presso il beneficiario.
24. Con la presente la Commissione comunica all'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Informerà inoltre gli interessati nei paesi EFTA firmatari dell'accordo SEE attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale*, e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione."

⁽¹⁾ GU C 288 dell'1.10.1996.

Tiedonanto ehdotuspyynnöstä: hankkeet ja tukitoimet (PASR-2005), jotka kuuluvat valmistelutoimeen "Euroopan teollisuuden mahdollisuuksien kohentaminen turvallisuutta koskevan tutkimuksen alalla"

(2005/C 30/07)

Päätöksen K(2005) 259 tultua voimaan 4. helmikuuta 2005 Euroopan yhteisöjen komissio julkaisee ehdotuspyynnön hankkeista ja tukitoimista, jotka kuuluvat valmistelutoimen "Euroopan teollisuuden mahdollisuuksien kohentaminen turvallisuutta koskevan tutkimuksen alalla, tavoitteena ohjelma Euroopan turvallisuuden parantamiseksi tutkimuksen ja teknologian avulla" työohjelmaan 2005.

Ehdotuspyynnön tunnus: PASR-2005

Alustava julkaisupäivä: 5. helmikuuta 2005

Alustava määräaika: 3. toukokuuta 2005

Ohjeellinen kokonaisbudjetti: 15 miljoonaa euroa

Lisätietoja: Euroopan komissio

Turvallisuutta koskevan tutkimuksen valmistelutoimen tiedotuspiste

S-posti: rtd-pasr@cec.eu.int

Internet: <http://www.cordis.lu/security>

VALTIONTUKI — ITALIA

Valtiontuki C 32/2004 (ex N347/2003) — Fincantierin rakentamien viiden risteilyaluksen toimitusajan pidennys**Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti**

(2005/C 30/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut Italialle 20.10.2004 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely, joka koskee mainittua tukea.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
State Aid Greffe
SPA 3 6/5
B-1049 Bryssel
Faksi (32-2) 296 12 42

Huomautukset toimitetaan Italialle. Huomautuksia esittävän asianomaisen on pyydettävä kirjallisesti henkilöllisyyden luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Italia pyysi heinäkuussa 2003 pidentämään Carnival Corporationin eri tytäryhtiöiden tilaamien, Fincantierin rakentamien viiden risteilyaluksen kolmivuotista toimitusaikaa. Toimituspäivämääriä pyydettiin siirtämään vuoden 2003 lopusta vuoden 2004 eri päivämääriin aina vuoden 2005 lokakuuhun saakka. Fincantieri rakentaa jo aluksia uuden toimitusaikataulun mukaisesti.

Komission hyväksyntä pyynnölle tarvitaan sen vuoksi, että laivanrakennusteollisuuden valtiontukea koskevan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1540/1998 3 artiklan mukaisesti vuoden 2003 jälkeen toimitetuille aluksille ei voida maksaa toimintatukea, vaikka sopimukset olisikin tehty ennen vuoden 2000 loppua. Alusten kokonaisarvo on 243 miljoonaa euroa.

Italian pyynnölle on esitetty samat perustelut kuin aiemmissa komission päätöksissä, joissa on hyväksytty tämänkaltaiset pyynnot, esimerkiksi asiassa Meyer Werft (¹), eli varustamo on pyytänyt toimitusten lykkäämistä vuoden 2001 syyskuun 11. päivän terrori-iskujen vuoksi.

Komissio on pannut tältä osin merkille, että kustakin aluksesta oli tehty joulukuussa 2000 lopullinen sopimus, jossa toimituspäivämääräksi on merkitty vuoden 2003 kesä- tai joulukuu. Telakan pääasiakas on myös pyytänyt toimitusten lykkäämistä syyskuun 11. päivän tapahtumien vuoksi. Tältä kannalta ilmoitettu toimenpide täyttää sen vuoksi samat perusteet kuin Meyer Werft -päätöksessä.

Komissio katsoi kuitenkin tarpeelliseksi varmistaa, että Fincantierilla olisi ollut tekniset valmiudet toimittaa kaikki kyseiset

alukset vuoden 2003 loppuun mennessä. Jos teknisiä valmiuksia ei olisi ollut, toimitusajan pidentämisen ansiosta Italia voisi myöntää sallittua enemmän toimintatukea.

Komissio on tämän vuoksi arvioinut riippumattoman asiantuntijan laatiman analyysin perusteella, vaikuttaako siltä, että Fincantierilla olisi ollut tekniset valmiudet toimittaa kyseiset viisi alusta vuoden 2003 loppuun mennessä.

Kyseinen analyysi on antanut aihetta epäillä alkuperäisen suunnitelman realistisuutta ja sitä, että Fincantierilla oli tekniset valmiudet toimittaa kaikki alukset vuoden 2003 loppuun mennessä. Epäilykset kohdistuvat yhteen alukseen, jonka runkonumero on 6079 ja nykyinen suunniteltu toimitusaika lokakuussa 2005. Tämän vuoksi komissio päätti aloittaa kyseisen aluksen toimitusajan pidennyspyyntöä koskevan muodollisen menettelyn.

Muiden neljän aluksen osalta komissio ei epäile, etteikö ne olisi voitu toimittaa vuoden 2003 loppuun mennessä, ja sen vuoksi se hyväksyy näiden alusten toimitusaikojen pidennykset Italian pyynnön mukaisesti.

KIRJE

⁽¹⁾ La Commissione si pregia informare l'Italia che, dopo aver esaminato le informazioni trasmesse dalle autorità italiane relative alla misura in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE per alcune parti di detta misura.

⁽¹⁾ EYVL C 238, 3.10.2002, s. 14, valtiontukiasia N 843/01.

PROCEDIMENTO

- (2) Con lettera del 31 luglio 2003, l'Italia ha notificato la suddetta misura alla Commissione, che ha richiesto ulteriori informazioni alle autorità italiane con lettere del 21 agosto 2003, 16 ottobre 2003, 27 gennaio 2004 e 16 febbraio 2004. L'Italia ha trasmesso le informazioni richieste con lettere del 16 settembre 2003, 6 novembre 2003, 1° dicembre 2003, 4 febbraio 2004, 12 febbraio 2004, 5 aprile 2004 e 8 luglio 2004.

DESCRIZIONE DETTAGLIATA DELL'AIUTO**L'aiuto e i beneficiari**

- (3) L'Italia ha richiesto alla Commissione la concessione di una proroga del termine di consegna del 31 dicembre 2003 di cui all'articolo 3 del regolamento (CE) n. 1540/98 relativo agli aiuti alla costruzione navale (in appresso 'regolamento sulla costruzione navale')⁽²⁾, a cui è subordinata la fruizione di aiuti al funzionamento connessi a contratto. L'istanza di proroga presentata riguarda la consegna da parte di Fincantieri di cinque navi da crociera, per un valore contrattuale complessivo di 2,1 miliardi di EUR ed un importo di aiuti di 243 milioni di EUR.
- (4) Fincantieri è una società pubblica con sei cantieri in Italia, specializzata nella costruzione di navi da crociera ma che costruisce anche altri tipi di navi destinate alla navigazione marittima.
- (5) L'Italia precisa che i contratti definitivi per le navi in questione sono stati firmati nel dicembre 2000 e che la consegna, stando alle clausole contrattuali, era prevista per giugno o dicembre 2003. Le navi sono state ordinate da diverse filiali di Carnival Corporation (in appresso 'Carnival'), un operatore di crociere statunitense. Su tale base venivano promesse: a Fincantieri, aiuti al funzionamento connessi a contratto per la costruzione di quattro di queste navi; a Carnival⁽³⁾, aiuti al funzionamento per la costruzione di una delle navi. (cfr. tabella 1)
- (6) **Tabella 1: Navi per le quali si richiede una proroga**

Numero della nave	Primo termine di consegna	Nuovo termine di consegna	Valore contrattuale stimato (in milioni di USD)	Beneficiario
6077	giugno 03	apr. 04	410	Fincantieri
6078	dic. 03	genn. 05	410	Fincantieri
6079	dic. 03	ott. 05	410	Fincantieri
6082	dic. 03	sett. 04	500	Fincantieri
6087	dic. 03	ott. 04	390	Carnival
			2120	

⁽²⁾ GU L 202 del 18.7.1998, pag. 1.

⁽³⁾ In base alle norme italiane relative agli aiuti al funzionamento a favore della costruzione navale, gli aiuti possono essere concessi al cantiere o al proprietario della nave.

- (7) L'Italia precisa inoltre che il proprietario della nave ha richiesto, nell'autunno 2001, una proroga delle consegne a scadenze diverse nel 2004 e 2005, motivandola con il grave impatto degli attentati terroristici dell'11 settembre 2001 sul settore delle crociere. Fincantieri ha acconsentito alla richiesta e l'Italia chiede ora una proroga del termine di consegna affinché le navi possano ancora beneficiare degli aiuti al funzionamento.
- (8) Nella loro notifica, le autorità italiane fanno riferimento alla decisione della Commissione del 5 giugno 2002⁽⁴⁾ con la quale si autorizza una proroga analoga del termine di consegna di una nave da crociera in costruzione presso il cantiere tedesco Meyer Werft. Le autorità italiane sottolineano le analogie esistenti tra i due casi per quanto riguarda: (i) le motivazioni addotte per la proroga (impatto degli attentati terroristici dell'11 settembre 2001), (ii) il mercato interessato (crociere) e (iii) il rapporto di dipendenza commerciale tra il cantiere e il proprietario della nave (Carnival è il maggiore cliente di Fincantieri).

VALUTAZIONE**Base giuridica**

- (9) Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. Secondo la giurisprudenza costante della Corte di giustizia europea, il criterio della distorsione degli scambi è applicabile se l'impresa beneficiaria svolge attività economica che comporta scambi tra Stati membri.
- (10) La Commissione rileva che la questione della proroga del periodo massimo per la consegna è determinante ai fini dell'ammissibilità del contratto alla fruizione degli aiuti al funzionamento, a norma dell'articolo 3 del regolamento sulla costruzione navale. L'aiuto al funzionamento di cui trattasi consiste nel finanziamento mediante fondi statali di parte dei costi che il cantiere in questione dovrebbe normalmente sostenere per costruire una nave. A ciò si aggiunga che la costruzione navale è un'attività economica che comporta scambi tra Stati membri. L'aiuto in oggetto rientra pertanto nel campo di applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE.
- (11) L'articolo 87, paragrafo 3, lettera e), del trattato CE statuisce che possono considerarsi compatibili con il mercato comune le categorie di aiuti determinate con decisione del Consiglio, che delibera a maggioranza qualificata su proposta della Commissione. La Commissione rileva che, su tale base giuridica, il 29 giugno 1998 il Consiglio ha adottato il regolamento sulla costruzione navale.
- (12) La Commissione rileva che, in base al regolamento sulla costruzione navale, per 'costruzione navale' s'intende la costruzione di navi mercantili d'alto mare a propulsione autonoma. La Commissione rileva altresì che Fincantieri costruisce questo tipo di navi e che si tratta pertanto di un'impresa interessata da detto regolamento.

⁽⁴⁾ GU C 238 del 3.10.2002, pag. 14, aiuto di Stato n. N 843/01.

- (13) L'istanza presentata dalle autorità italiane va valutata sulla base del regolamento sulla costruzione navale, nonostante quest'ultimo non sia più in vigore dalla fine del 2003, in quanto: (i) le norme in base alle quali l'Italia ha concesso l'aiuto sono state approvate per effetto di detto regolamento, (ii) l'aiuto è stato concesso quando il regolamento era ancora in vigore e (iii) le norme connesse al termine di consegna di tre anni sono in esso contenute.
- (14) L'articolo 3, paragrafo 1, del regolamento sulla costruzione navale prevede fino al 31 dicembre 2000 un contributo massimo del 9 % a titolo di aiuto al funzionamento connesso ad un contratto. In base all'articolo 3, paragrafo 2, del medesimo regolamento, il massimale di aiuto applicabile al contratto è costituito dal massimale vigente alla data della firma del contratto definitivo. Ciò non si applica, tuttavia, alle navi la cui consegna sia avvenuta dopo oltre tre anni dalla firma del contratto. In tali casi, il massimale applicabile è lo stesso in vigore tre anni prima della consegna della nave. Il termine ultimo di consegna per una nave che può ancora beneficiare degli aiuti al funzionamento era dunque, in linea di principio, il 31 dicembre 2003.
- (15) L'articolo 3, paragrafo 2, prevede tuttavia che la Commissione possa concedere una proroga del termine ultimo di consegna di tre anni qualora ciò sia giustificato dalla complessità tecnica del singolo progetto di costruzione navale in questione, o da ritardi dovuti a perturbazioni inattese, gravi e documentate che si ripercuotano sul programma di lavoro di un cantiere, causate da circostanze eccezionali, imprevedibili ed esterne all'impresa. Da notare che l'Italia basa l'istanza di proroga del termine di consegna su circostanze eccezionali ed imprevedibili.
- (16) La Commissione osserva che il Tribunale di primo grado ha fornito un'interpretazione di detta disposizione nella sua sentenza del 16 marzo 2000 ⁽⁵⁾ e ha stabilito che tale disposizione debba essere interpretata restrittivamente.
- (17) La Commissione riconosce inoltre di aver concesso proroghe dei termini di consegna diverse volte nel corso degli anni precedenti, soprattutto in relazione all'impatto degli attacchi terroristici dell'11 settembre 2001 e alla loro ripercussione sul settore delle crociere.
- (18) Il caso in oggetto evidenzia forti analogie con il già menzionato caso di Meyer Werft ed altre decisioni simili. La Commissione ritiene pertanto che queste decisioni del passato creino precedenti pertinenti al caso in questione. La valutazione sarà quindi finalizzata a verificare se gli stessi fatti presenti per gli altri casi siano presenti anche nel caso in oggetto.
- Valutazione dei fatti**
- (19) La Commissione rileva in proposito che i contratti definitivi, firmati nel dicembre 2000 con termini di consegna previsti per giugno e dicembre 2003, sussistono per ciascuna nave. Il maggiore cliente del cantiere ha inoltre richiesto la proroga dei termini di consegna in seguito agli attentati terroristici dell'11 settembre 2001. Da questo punto di vista si può quindi affermare che la misura notificata soddisfa gli stessi criteri di cui alla decisione relativa a Meyer Werft.
- (20) La Commissione osserva, tuttavia, che in base alle informazioni a sua disposizione, in origine la consegna delle navi era prevista per il 2004 e il 2005. Tale informazione è stata peraltro confermata anche dall'Italia. I termini di consegna sono quindi stati cambiati alle date del 2003 soltanto in una fase successiva, verso la fine del 2000, perché altrimenti le navi non avrebbero potuto beneficiare degli aiuti al funzionamento.
- (21) La Commissione osserva che la consegna nel 2003 di tutte le cinque navi notificate, oltre ad altre navi la cui consegna era già prevista per il 2003, avrebbe rappresentato un carico di lavoro enorme per Fincantieri. La Commissione ritiene pertanto necessario verificare se Fincantieri avrebbe potuto sostenere lo sforzo tecnico di consegnare le navi in questione entro la fine del 2003. Se ciò non fosse stato tecnicamente possibile, una proroga del termine di consegna avrebbe consentito all'Italia di contemplare aiuti al funzionamento d'importo superiore al lecito.
- (22) Per quanto riguarda la capacità tecnica di Fincantieri di consegnare tutte le cinque navi prima della fine del 2003, l'Italia dichiara che ciò sarebbe possibile ottimizzando le attività dei sei cantieri dell'impresa, in particolare costruendo sezioni e navi nei cantieri non destinati normalmente alla costruzione di navi da crociera. L'Italia ha inoltre trasmesso alla Commissione una copia del piano di produzione del dicembre 2000, in cui venivano indicate le date di consegna del 2003.
- (23) Le informazioni trasmesse dall'Italia sono state esaminate da un esperto indipendente su richiesta della Commissione. Sulla base dei risultati di tale analisi, la Commissione manifesta dubbi circa la capacità tecnica di Fincantieri di consegnare tutte le cinque navi entro la fine del 2003.
- (24) I dubbi sono supportati da tre motivazioni. La prima riguarda il progetto di costruire una delle navi nel cantiere di Ancona, che avrebbe comportato un complesso processo produttivo, considerando che le sezioni degli scafi da assemblare dovevano essere spostate ad un cantiere militare (Arsenale Triestino) per essere poi ritrasferite ad Ancona dato che le dimensioni del bacino d'attracco di Ancona sono inferiori a quelle della nave. Si aggiunga che, sino a quel momento, ad Ancona non erano mai state costruite navi così complesse, per cui sussistono dubbi circa la capacità di far fronte a tale operazione, non da ultimo per quanto concerne l'allestimento delle navi. Tenendo conto di tali considerazioni, la costruzione della nave 6077 ad Ancona avrebbe comportato un allestimento assolutamente eccezionale presso il cantiere di Palermo a seguito dello spostamento di produzione da Ancona a Palermo.

⁽⁵⁾ T-72/98, Astilleros Zamacona SA contro Commissione, Racc. 2000 - II, pag. 1683.

- (25) I dubbi riguardano, in secondo luogo, il quantitativo stimato dell'allestimento cui avrebbe dovuto provvedere Fincantieri se tutte le cinque navi fossero state consegnate nel 2003, che in detto anno sarebbe stato equivalente al doppio dell'attività di allestimento effettuato sino ad allora da Fincantieri. Inoltre, per il cantiere di Marghera, l'allestimento previsto per il 2003, sarebbe stato superiore di circa il 40 % all'attività svolta sino a quel momento dallo stesso. La Commissione dubita pertanto che il piano di produzione per Fincantieri in generale, e per Marghera in particolare, fosse realistico.
- (26) Per questi due motivi la Commissione dubita che le cinque navi avrebbero mai potuto essere consegnate nel 2005, tuttavia, sulla base delle stesse informazioni e analisi, essa riconosce che sarebbe stato possibile consegnarne almeno quattro.
- (27) La Commissione dubita quindi, in terzo luogo, che una delle cinque navi avrebbe potuto essere consegnata nel 2003. Di quale delle cinque navi potesse trattarsi resta, in un certo qual modo, una questione ipotetica, dato che il piano di produzione è cambiato radicalmente dal dicembre 2000. Se, da un lato, si potrebbe sostenere che ciò riguarda la nave 6077, programmata presso il cantiere di Ancona, la Commissione osserva che questa nave, che alla fine è stata costruita nel cantiere di Marghera, è stata già consegnata nell'aprile 2004.
- (28) La Commissione ritiene che i dubbi maggiori riguardino la nave 6079, ovvero la terza nave gemella della 6077, costruita anch'essa presso il cantiere di Marghera e la cui consegna è prevista per ottobre 2005. La consegna di questa nave è stata notevolmente posticipata rispetto al piano di produzione del dicembre 2000, a seguito della decisione di far costruire la nave 6077 a Marghera. Tali dubbi si fondano inoltre sulle indicazioni (una lettera d'intenti è stata firmata prima che fossero firmati i contratti definitivi nel dicembre 2000) secondo cui sin dall'inizio era stata prevista l'attuale sequenza di fabbricazione, con un termine di consegna molto ritardato per la nave 6079.
- (29) Per quanto concerne le altre quattro navi (6077, 6078, 6082 e 6087), la Commissione ritiene, come già osservato nel suddetto paragrafo (19), che sussistano i motivi per autorizzare una proroga del termine di consegna.
- (30) In considerazione della necessità di posticipare la consegna di queste navi a causa di circostanze eccezionali, imprevedibili ed esterne all'impresa, e in virtù del fatto che l'impresa sarebbe stata in grado di consegnare le navi per la fine del 2003, la proroga del termine ultimo di consegna di tre anni è conforme al disposto dell'articolo 3, paragrafo 2, secondo capoverso, del regolamento sulla costruzione navale e, di riflesso, all'articolo 87, paragrafo 3, lettera e), del trattato CE. I termini di consegna vengono quindi prorogati alle date richieste dall'Italia (cfr. tabella 1).

Conclusioni

- (31) Alla luce di quanto predetto, la Commissione, a norma del disposto dell'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, invita l'Italia a presentare osservazioni e a trasmettere tutte le informazioni che possano risultare utili a dissipare i dubbi sollevati in merito alla richiesta di proroga del termine di consegna per la nave 6079 di Fincantieri, entro un mese dalla data di ricevimento della presente lettera. La Commissione invita le autorità italiane ad inoltrare a stretto giro di posta una copia della presente al potenziale beneficiario degli aiuti.
- (32) La Commissione desidera richiamare l'attenzione dell'Italia sul fatto che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che, ai sensi dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiari.
- (33) La Commissione avverte l'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Informerà inoltre gli interessati nei paesi EFTA firmatari dell'accordo SEE attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea* e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione.
- (34) La Commissione accoglie la richiesta dell'Italia di prorogare i termini di consegna delle navi 6077, 6078, 6082 e 6084 alle date riportate nella tabella 1."

Alkuperänimityksen ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen

(2005/C 30/09)

Tämä julkaiseminen sisältää oikeuden vastustaa rekisteröintiä mainitun asetuksen 7 ja 12 d artiklassa tarkoitettulla tavalla. Väitteet hakemusta vastaan on tehtävä jäsenvaltion, WTO:n jäsenvaltion tai 12 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä noudattaen hyväksytyin kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen välityksellä kuuden kuukauden kuluessa julkaisemisesta. Julkaiseminen perustellaan seuraavilla tekijöillä ja erityisesti 4 kohdan 6 alakohdalla, joiden mukaan hakemus katsotaan perustelluksi asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 tarkoitettulla tavalla.

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2081/92

”MIEL DE GALICIA” tai ”MEL DE GALICIA”

EY N:o: ES/00278/19.2.2003

SAN () SMM (X)

Tämä yhteenveto on laadittu ainoastaan tiedotustarkoituksiin. Erityisesti asianomaisen SAN:n tai SMM:n tuotteiden tuottajia kehoitetaan yksityiskohtaisten tietojen saamiseksi tutustumaan eritelmän täydelliseen toisintoon, joka on saatavissa kansallisilta viranomaisilta tai Euroopan komission yksiköistä ⁽¹⁾.

1. *Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen*

Nimi: Subdirección General de Sistemas de Calidad Diferenciada, Dirección General de Alimentación, Secretaría General de Agricultura y Alimentación del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, España.

Osoite: Paseo Infanta Isabel, 1 28071-Madrid.

Puhelin (34) 913 47 53 94

Faksi (34) 913 47 54 10

2. *Hakijaryhmittymä*

2.1 Nimi: Miele Anta, SL.

2.2 Osoite: C/Ermita, 34 Polígono de A Grela-Bens. La Coruña

2.1 Nimi: Sociedad Cooperativa ”A Quiroga”

2.2 Osoite: Vilanova, 43 bajo, Fene. La Coruña

2.3 Kokoonpano: tuottaja/jalostaja (X) muu ()

3. *Tuotelaji*

Luokka 1.4 Muut eläinperäiset tuotteet: hunaja.

4. *Eritelmä*

(yhteenveto 4 artiklan 2 kohdan edellytyksistä)

4.1 Tuotteen nimi: ”Miel de Galicia” tai ”Mel de Galicia”

⁽¹⁾ Euroopan komissio — Maatalouden pääosasto — Maataloustuotteiden laatupolitiikan yksikkö — B-1049 Bryssel.

- 4.2 Tuotteen Kuvaus: Maantieteellisten merkintöjen suojan (SMM) saanut tuote ”Miel de Galicia” tai ”Mel de Galicia” on hunaja, joka sisältää kaikki tässä tavaraerittelyssä määritetyt ominaisuudet ja joka on täytetty hunajan valmistuksessa, jalostuksessa ja pakkaamisessa kaikki tavaraerittelyssä, laatukäsikirjassa ja voimassa olevassa lainsäädännössä asetetut vaatimukset. Kyseistä hunajaa tuotetaan dekan-toimalla tai linkoamalla mehiläispesissä, joissa on irrotettavat ristikot. Sitä myydään juoksevana, kiteytyneenä tai kermamaisena, ja juokseva hunaja voi sisältää lisäksi kuivattuja hedelmiä. Hunajaa voidaan myydä myös kakkuina tai paloina.

Galician hunaja luokitellaan kasvitieteellisen alkuperän mukaan seuraaviin tuotteisiin:

- Monikukkahunaja
- Eukalyptushunaja
- Kastanjahunaja
- Karhunvatukkahunaja
- Kanervahunaja.

SMM-suojan saaneen hunajan on sisämarkkinoille tarkoitettuna hunajan ominaisuuksia koskevan laatus-tandardin lisäksi täytettävä myös seuraavat vaatimukset:

Fysikaalis-kemialliset ominaisuudet:

- a) Kosteus: enintään 18,5 prosenttia.
- b) Diastaasiaktiivisuus: Gothe-asteikolla vähintään 9. Hunajien entsyymipitoisuus on alhainen (vähin-tään 4 mainitulla asteikolla), jos hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on alle 10 mg/kg.
- c) Hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus: enintään 28 mg/kg.

Melissopalnologiset ominaisuudet:

Hunajien siitepölykoostumuksen on yleisesti vastattava Galician hunajien ominaisuuksia täydellisesti.

Helianthus annuus-Olea europaea-Cistus ladanifer -siitepölykombinaatio on kaikissa tapauksissa alle 5 prosenttia kokonaissiitepölymäärästä.

Lisäksi siitepölykoostumuksen on mainittujen eri hunajatyypin kukka-alkuperän mukaan täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) Monikukkahunaja: Siitepöly on peräisin lähinnä seuraavista kasveista: *Castanea sativa*, *Eucalyptus* sp., *Ericaceae*, *Rubus* sp., *Rosaceae*, *Cytisus* sp., *Ulex* sp., *Trifolium* sp., *Lotus* sp., *Campanula*, *Centaurea*, *Quercus* sp., *Echium* sp., *Taraxacum* sp. ja *Brassica* sp.
- b) Kukkaishunajat:
 - ”Miel de eucalpto” (eukalyptushunaja): Eukalyptuksen (*Eucalyptus* sp.) siitepölyä vähintään 70 prosenttia.
 - ”Miel de castaño” (kastanjahunaja): Kastajan (*Castanea* sp.) siitepölyä vähintään 70 prosenttia.
 - ”Miel de zarzamora”: Karhunvatukan (*Rubus* sp.) siitepölyä vähintään 45 prosenttia.
 - ”Kanervahunaja”: Kanervan (*Erica* sp.) siitepölyä vähintään 45 prosenttia.

Aistinvaraiset ominaisuudet:

Hunajien värin, aromin ja maun on vastattava yleisesti asianomaisen kukka-alkuperän mukaisia ominaisuuksia. Kukka-alkuperän mukaiset merkittävimmät aistinvaraiset ominaisuudet ovat seuraavat:

- a) Monikukkahunaja: Hunajan väri voi vaihdella meripihkanväristä tummaan meripihkanväriin. Maku ja aromi riippuvat niistä kukista, joiden siitepölyä hunajassa on eniten.
- b) Eukalyptushunaja: Meripihkan väri, pehmeä maku ja vahamainen aromi.

- c) Kastanjahunaja: Tumma hunaja, voimakas maku ja paljon kukkaisaromeja.
- d) Karhunvatukkahunaja: Tumman meripihkan värinen, voimakkaan hedelmäinen maku, huomattavan makea ja kukkaisarominen.
- e) Kanervahunaja: Tumman meripihkan värinen, punertava, hieman kitkerä ja pitkään suussa tuntuva maku, voimakkaat kukkaisaromit.
- 4.3 Maantieteellinen alue: Suojatun maantieteellisen merkinnän "Miel de Galicia" saaneiden hunajien tuotanto-, jalostus- ja pakkausalue käsittää koko Galician itsehallintoalueen.
- 4.4 Alkuperätodisteet: SMM-suoja "Miel de Galicia" myönnetään vain hunajalle, joka on peräisin sääntelyneuvoston rekisteriin kirjatuista laitoksista ja joka täyttää tavaraerittelyssä ja laatukäsikirjassa asetetut standardit sekä siltä edellytettävät ominaisuudet.

Sääntelyneuvostossa on seuraavat rekisterit:

- Maatilarekisteriin kirjataan sellaiset Galician itsehallintoalueella sijaitsevat maatilat, jotka haluavat tuottaa maantieteellisellä merkinnällä suojattua hunajaa "Miel de Galicia". Maatiloilla on oltava vähintään 10 pysty- tai vaakasuorassa olevaa mehiläispesää, joissa on irrotettavat ristikot ja joihin kehikot kiinnitetään.
- Hunajan keruuta, varastointia ja/tai pakkaamista koskeva laitosrekisteri. Siihen kirjataan kaikki Galician itsehallintoalueella sijaitsevat laitokset, jotka jalostavat hunajaa, joka voi saada maantieteellisten merkintöjen suojan.

Sääntelyneuvosto valvoo kaikkia fyysisiä henkilöitä ja oikeushenkilöitä, rekistereihin kirjatun omaisuuden haltijoita, maatiloja, laitoksia ja tuotteita. Tarkoituksena on varmistaa, että maantieteellisellä merkinnällä suojatut "Miel de Galicia" -tuotteet täyttävät asetuksen ja tavaraerittelyn vaatimukset.

Sääntelyneuvosto tarkistaa kunakin satovuonna sen maantieteellisellä merkinnällä suojatun hunajan määrän, jonka kukin pakkaajarekisteriin kirjattu yritys saattaa markkinoille. Tällä varmistetaan, että määrä vastaa rekisteriin kirjattujen tuottajien ja muiden yritysten tuottaman tai hankkiman hunajan määrää.

Valvonta perustuu maatiloilla ja laitoksissa suoritettuihin tarkastuksiin, asiakirjojen tarkistukseen sekä raaka-aineen ja lopputuotteen analysointiin.

Sertifiointimenettelyssä käsitellään tasalaatuisia eriä, ja se koostuu analyttisestä ja aistinvaraisesta tutkimuksesta, joiden perusteella tarkistettu hunajaerä hyväksytään, hylätään tai korvataan toisella. Päätöksen tekee täysivaltainen sääntelyneuvosto tai tietyissä tapauksissa sertifiointilautakunta laatukomitean antamien teknisten kertomusten perusteella.

Jos menettelyssä havaitaan, että hunajan laatu on jollain tavalla muuttunut tai että sen tuotanto-, jalostus- ja pakkausolosuhteet eivät ole maantieteellisen merkinnän suojasta annetun asetuksen ja muita hunajaa koskevien voimassa olevien lakien ja määräysten mukaisia, sääntelyneuvosto ei sertifioi hunajaa, eikä niiden osalta voida enää käyttää maantieteellisten merkintöjen suojaa.

- 4.5 Valmistusmenetelmä: Mehiläispesää hoidetaan sellaisilla menetelmillä, joilla taataan maantieteellisellä merkinnöillä suojattujen hunajien paras laatu. Hunajan keruun aikana mehiläispesä ei milloinkaan käsitellä kemiallisesti eikä mehiläisille anneta minkäänlaista ravintoa.

Mehiläiset voidaan poistaa kennoista perinteisillä menetelmillä, mieluiten höyryllä tai ilmalla ja ilman liikaa savun käyttöä. Mehiläisiä karkottavia kemiallisia tuotteita ei saa milloinkaan käyttää.

Hunaja voidaan kerätä linkoamalla tai dekantoimalla, mutta ei koskaan puristamalla.

Hunaja kerätään aina huolellisesti ja hygieenisesti suljetussa, puhtaassa ja tätä tarkoitusta varten suunnitellussa tilassa. Ilma kuivatetaan kosteudenpoistolaitteella tai tuulettimella viikkoa ennen keruuta, kunnes suhteellinen ilmankosteus on alle 60 prosenttia.

Hunajakentöiden avaustekniikat eivät missään tapauksessa saa muuttaa hunajien laatutekijöitä. Kentöiden avaamisessa käytettävien veitsien on oltava puhtaita ja kuivia ja niiden lämpötilan on oltava alle 40 °C.

Kun hunaja on kerätty ja valutettu kaksinkertaisen suodattimen läpi, se dekantoidaan, minkä jälkeen hunajasta kuoritaan pois vaahto ennen sen varastointia ja pakkaamista.

Hunaja voidaan sekoittaa tasakoosteiseksi joko käsin tai koneellisesti. Sekoittamisessa on noudatettava erityistä varovaisuutta, jotta tuotteen ominaisuudet eivät kärsi.

Hunaja kerätään ja kuljetetaan hygieenisesti laatukäsikirjassa ja voimassa olevassa lainsäädännössä hyväksytyissä, elintarviketuotteille varatuissa astioissa, jotka takaavat tuotteen laadun.

Hunaja pakataan sääntelyneuvoston vastaavaan rekisteriin kirjatuihin laitoksiin.

Kuten mainittu, niin tuotannon kuin sen jälkeen toteutettavien keruu-, varastointi- ja pakkaamistoimenpiteidenkin on tapahduttava rajatulla maantieteellisellä alueella.

Se että myös pakkaaminen tehdään samalla alueella, niin kuin perinteisesti on tehty, varmistaa Galician hunajalle tyypillisten ominaisuuksien ja sen laadun säilymistä, jolloin sääntelyneuvoston suorittama valvonta on tehokkaampaa eikä hunajan laatu heikkene epäasianmukaisten kuljetus-, varastointi ja pakkausmenettelyiden seurauksena.

Lisäksi pakkaamisessa voidaan käyttää ainoastaan tässä tavaraerittelyssä määriteltyjen ominaisuuksien mukaisia astioita ja pakkaaminen voidaan tehdä ainoastaan laitoksissa, joissa saadaan pakata vain suojatun maantieteellisen merkinnän valvontaneuvoston rekisteriin kirjatulta maatilolta peräisin olevaa hunajaa ja joissa pakkaukset varustetaan sääntelyneuvoston valvonnassa etiketillä ja vastaetiketillä. Tällä kaikella pyritään säilyttämään tuotteen korkea laatu ja varmistamaan sen jäljitettävyyden.

Kuluttajapakkausissa hunajaa on yleensä 500 tai 1 000 grammaa.

Pakkaukset on suljettava tiiviisti, jotteivät hunajan luonnolliset aromit katoa ja jottei hunaja ime itseensä lisäainoja tai kosteutta, jotka saattaisivat heikentää tuotteen laatua.

4.6 Yhteys maantieteelliseen alkuperään:

Historiallinen yhteys:

Galician mehiläishoito puhkesi kukoistukseensa ennen sokerin viljelyä. Hunajaa arvostettiin sen makeuden vuoksi, ja lisäksi sillä oli merkittäviä lääkinnällisiä ominaisuuksia. Vuosia 1752—1753 koskevassa Ensenadan maakirjassa todetaan Galiciassa olleen yhteensä 366 339 perinteistä mehiläispesää ("trobos" tai "cortizos"), jotka ovat säilyneet monissa paikoissa nykypäivään asti. Tämä osoittaa selkeästi, että mehiläishoidolla on Galiciassa ollut aina merkittävä asema, joka näkyy myös Galician paikannimissä.

"Cortín", "albar", "abellariza", "albiza" tai "albariza" on maaseudulla esiintyvä avokattoinen rakennelma, joka on muodoltaan soikea tai pyöreä, harvemmin neliömäinen. Siinä on korkeat muurit, jotka suojaavat mehiläispesää ja estävät eläimiä (lähinnä karhuja) pääsemästä pesille. Nämä aikakaudelle tyypilliset rakennelmat ovat yhä pystyssä, ja monilla vuoristoalueilla, etenkin Ancaresin ja Caurelin itäisillä vuorilla, Suidon vuoristossa jne., niitä käytetään edelleen.

Hunajaa myytiin ainoastaan syksyllä järjestetyissä paikallisissa juhlissa, koska sitä tuotettiin tietynä vuodenaikana ja kerättiin vain kerran vuodessa.

Vuonna 1880 Argozónin (Chantada, Lugo) kirkkoherra Don Benigno Ledo pystytti ensimmäisen liikuteltavan mehiläispesän, ja muutaman vuoden kuluttua hän rakensi ensimmäisen mehiläispesän, joka voitiin jakaa useaan osaan ja jossa voitiin mm. kasvattaa kuningattaria. Kirkkoherra kutsuikin pesää mehiläispesä-hautomoksi. Don Benigno Ledon maine mehiläishoitajana levisi Galician lisäksi koko Espanjaan. Tästä on osoituksena Roma Fábregan alaa käsittelevässä kirjassa oleva maininta, jonka mukaan Espanjan ensimmäisen liikuteltavan mehiläispesän pystytti galicialainen "mehiläispappi" Don Benigno Ledo.

Ensimmäisen mehiläishoitoa käsittelevän teoksen julkaisi Galiciassa luultavasti tohtori Ramón Pimentel Méndez, joka kirjoitti erityisesti galicialaisille mehiläishoitajille suunnatun mehiläishoidon käsikirjan (1893).

Nykyaikainen mehiläishoito alkoi toden teolla vasta vuonna 1975, jolloin tuottajajärjestöt saivat aikaan sen, että mehiläishoitoa koskevia tietoja ja perinteistä mehiläishoitojärjestelmää ensimmäisen kerran perusteellisesti tarkistettiin. Keskeistä muutoksessa oli yleinen siirtyminen pysyvistä liikutelta-viin mehiläispesisiin, pääasiassa kehikoihin.

Nykyään hunaja ja mehiläisvaha ovat mehiläishoitotuotteita, jotka tuovat taloudellista vaurautta Galicialle. Galicialainen kuluttaja on aina arvostanut omalla seudulla tuotettua hunajaa, jolla on suuri markkina-arvo.

Luonnollinen yhteys:

Galicia sijaitsee Iberian niemimaan luoteiskärjessä kahden ilmastoalueen, Atlantin ja Mesetan (yläta-sangon), välimaastossa, minkä ansiosta alueen ilmasto on vaihteleva. Ilmaston vaihtelevuus yhdessä alueen geologian ja maaperätyyppin, historian ja pinnanmuodostuksen sekä ihmisen vaikutuksen kanssa puolestaan antaa alueen kukille ja siten myös hunajalle aivan erityiset ominaisuudet.

Biomaantieteellisestä näkökulmasta katsottuna Galician hunajat eroavat merkittävästi muualla Espanjassa tuotetuista hunajalajeista. Ne eivät sisällä Välimeren kasvien tai muualla Espanjassa hyvin yleisten viljelykasvien, kuten *Helianthus annuus* tai *Olea europaea* -lajikkeiden, siitepölyä. Näin ollen Galician hunajat voidaan helposti erottaa muista espanjalaisista hunajista, koska Galician hunajissa ei ole lainkaan tai niissä on vain vähäinen määrä muissa espanjalaisissa hunajissa olevia siitepölyjä. Galician hunajat voidaan siten helposti yksilöidä ja erottaa muista espanjalaisista hunajalajeista.

Galician alue on hunajantuotannossa tarvittavien mesikasvien osalta riittävän samankaltaista. Suurimmat erot Galiciassa tuotettavien hunajatyppien välillä johtuvat eri kasvien runsaudesta.

Niinpä rannikkoalueelle tyypillistä on eukalyptuksen suuri osuus. Itse asiassa koko Galician rannikolle niin Atlantin kuin Cantabrian merenkin puolella on istutettu tiiviisti *Eucalyptus globulusta* kun taas muualla Espanjassa pääasiallisena lajina on *Eucalyptus camaldulensis*.

Sisämaan hunajantuotanto on riippuvainen kolmen kasvin runsaista esiintymistä: kastanjan (*Castanea sativa*), kanervan (*Erica*) ja karhunvatukan (*Rubus*).

Kastanjaa esiintyy yleisesti koko Galician alueella yksittäisinä puina niittyjen ja peltojen reunamilla, pelkästään kastanjapuuta kasvavina metsikköinä ("soutos") tai yhdessä muiden lehtipuiden kanssa sekametsikköinä.

Kanervat ovat alueella erittäin yleisiä, mikä johtuu siitä, että ne valtaavat alaa muilta kasveilta metsien rappeutuessa. Hunajantuotannon kannalta tärkeimpiä kanervia ovat *Erica umbellata*, *Erica arborea*, *Erica australis* ja *Erica cinerea*.

Yksi hunajantuotannon kannalta erinomaisen tärkeä kasvi Galiciassa on karhunvatukka. Se on hyvin yleinen laji metsien aluskasvillisuutena, teiden varsilla, peltojen reunoilla ja hylätyillä viljelyalueilla. Usein se kasvaa ruderaattialueilla. Karhunvatukka tuottaa runsaasti mettä, ja siitä riippuvat monen Galician hunajan aistinvaraiset ominaisuudet.

Koska karhunvatukka on viimeinen kukkiva laji ennen kuin mehiläishoitajat keräävät satonsa, sen osuus siitepölyn koostumuksessa on huomattava, kun muiden, aiemmin kukkineiden vaikkakin tärkeiden kasvien osuus jää karhunvatukan peittoon. Tällaiselle hunajalle on tyypillistä tumma väri, makea maku ja korkea happoisuus. Itse asiassa karhunvatukan osuudesta johtuvat Galician hunajien tyypilliset fysikaalis-kemialliset ominaisuudet. Tämän hunajatyypin pääasiallinen tuotantoalue Espanjassa on juuri Galicia.

Galician alueen sisällä voidaan erottaa kaksi selvästi toisistaan erottuvaa tuotantoaluetta, rannikko ja sisämaa, kuten jo edellä todettiin. Niiden väliin sijoittuu laajuudeltaan vaihteleva siirtymäalue, jolla tuotettujen hunajalaatujen ominaisuudet sekoittuvat. Alueella tuotetaan enimmäkseen monikukkahunajaa, jossa on tasapainoisessa suhteessa *Castanea sativaa* ja *Eucalyptus globulusta*, mitä esiintyy lähes yksinomaan Galician hunajissa.

On vielä syytä korostaa Galician hunajien vähäistä mesikaste- ja siitepölypitoisuutta.

Galiciassa tuotettujen hunajien siitepölyhiukkasten määrää hunajagrammaa kohti on alhainen sekin, mikä on odotettua, koska hunaja on etupäässä peräisin runsaslukuisina esiintyvistä kastanjasta ja eukalyptuksesta. Se myös liittyy käytössä oleviin mehiläispesätyyppeihin ja tapaan kerätä hunaja linkoamalla.

4.7 Valvontaelin: Nimi: Consejo Regulador de la Indicación Geográfica Protegida "Miel de Galicia".

Osoite: Pazo de Quián s/n, Sergude. 15881-Boqueixón. La Coruña.

Puhelin (98-1) 51 19 13, faksi (98-1) 51 19 13.

Sääntelyneuvosto täyttää eurooppalaisen standardin EN 45011 vaatimukset asetuksen N:o 2081/92 10 artiklan säännösten mukaisesti.

4.8 Merkintä: Hunajiin, jotka ovat saaneet maantieteellisten merkintöjen suojan "Miel de Galicia", on kiinnitettävä sertifiointin jälkeen kunkin pakkaajan tuotemerkkiä vastaava etiketti, jota käytetään yksinomaan suojatuissa hunajissa. Hunajiin on myös kiinnitettävä sääntelyneuvoston hyväksymä ja antama aakkosnumeerinen kodifioitu ja numeroitu vastaetiketti sekä maantieteellisen merkinnän osoittava virallinen tunnus. Etiketeissä ja vastaetiketeissä on oltava maantieteellisen merkinnän suojaava pakollinen maininta "Miel de Galicia" tai "Mel de Galicia".

4.9 Kansalliset vaatimukset:

- Joulukuun 2. päivänä 1970 annettu laki nro 25/1970: Estatuto de la viña, del vino y de los alcoholes (laki viinitarhoista, viinistä ja alkoholista)
 - Maaliskuun 23. päivänä 1972 annettu asetus nro 835/1972 lain nro 25/1970 soveltamisesta
 - Tammikuun 25. päivänä 1994 annettu määräys Espanjan lainsäädännön yhteensovittamisesta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 kanssa
 - Lokakuun 22. päivänä 1999 annettu kuninkaallinen asetus nro 1643/1999, jossa säädetään yhteisön suojattujen alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjaamista koskevien hakemusten jättämismenettelystä.
-

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.3661 — CDP/Stmicroelectronics)

(2005/C 30/10)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 22. joulukuuta 2004 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain italian kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- Kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asia-numero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot.
- Sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32004M3661. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>).

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.3626 — Permira/Private Equity Partners/Marazzi)

(2005/C 30/11)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 17. joulukuuta 2004 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain italian kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- Kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Näillä sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asia-numero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot.
 - Sähköisessä muodossa EUR-Lex -sivustossa asiakirjanumerolla 32004M3626. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>).
-

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

EHDOTUSPYYNTÖ — PO EAC nro 85/04

Innovatiivisten yhteistyö-, koulutus- ja tiedotushankkeiden jättämispöytäkirja, Toimi 5 — Tukitoimet

(2005/C 30/12)

1. TAVOITTEET JA KUVAUS

Tämän toimen 5 piiriin kuuluvien innovatiivisten hankkeiden tarjouspyynnön puitteissa Euroopan komissio tukee innovatiivisia yhteistyö-, koulutus- ja tiedotushankkeita epävirallisen koulutuksen alalla. Kaikkien hakemusten on noudatettava joitakin alla määriteltyjä prioriteettialueita/alueita:

1. Kulttuurillinen monimuotoisuus ja suvaitsevaisuus

2. Vähemmän suosittavat alueet

3. Itä-Eurooppa — Kaukasus — Kaakkois-Eurooppa

4. Innovaatio nuorisotyössä

5. Yhteistyö paikallisten tai alueellisten viranomaisten ja nuorten kansalaisjärjestöjen välillä

Hankkeen alkuunpanijoiden tulee eritellä hakemuksessa ne innovatiiviset osatekijät, jotka he haluavat ottaa mukaan. Hankkeilla on oltava selvä ylikansallinen ja eurooppalainen ulottuvuus ja sen tulee osaltaan vaikuttaa eurooppalaiseen yhteistyöhön nuorisoon liittyvissä asioissa. Tarkemmin sanottuna, niiden on johdettava lujan kumppanuuden syntyyn ja/tai sen lujittamiseen nuorisjärjestöjen välillä tai kumppanuuteen nuorisjärjestöjen ja julkisen tahon välillä.

2. VALINTAKELPOISET EHDOKKAAT

Oikeushenkilöt kuten yleishyödylliset nuorisjärjestöt sekä paikalliset tai alueelliset viranomaiset, jotka kuuluvat niin sanottuun ”ohjelmamaihiniin”, voivat jättää hakemuksen ja osallistua yhteistyökumppaneina tämän tarjouspyynnön kattamaan toimintaan.

Ohjelmamaita ovat:

— 25 Euroopan unionin jäsenvaltiota,

— Kolme ETA/EFTA maata (Islanti, Liechtenstein ja Norja),

— Ehdokasmaat Bulgaria, Romania ja Turkki.

Organisaatiot EU:n naapurimaista (Algeria, Egypti, Israel, Jordania, Libanon, Marokko, Syyria, Tunisia, Länsiranta ja Gaza, Valko-Venäjä, Moldova, Venäjä, Ukraina, Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Serbia ja Montenegro) saavat olla mukana tämän tarjouksen kuvaamassa toiminnassa yhteistyökumppaneina; ne eivät ole kuitenkaan oikeutettuja jättämään hakemusta.

Hankkeissa on oltava mukana yhteistyöorganisaatioita vähintään neljästä eri maasta (hakija mukaan luettuna), joista yhden on oltava EU:n jäsenvaltio.

3. BUDJETTI JA HANKKEIDEN KESTO

Tämän ehdotuspyynnön puitteissa rahoitettaville hankkeille on suunniteltu rahoitusta yhteensä 2 000 000 euroa sillä edellytyksellä, että budjettivallan käyttäjä hyväksyy summan varainhoitovuodelle 2005.

Rahoituksen enimmäismäärä hanketta kohti ei saa ylittää 100 000:ta euroa vuoden (12 kuukauden) toiminnan osalta ja enimmäistuki ei saa ylittää 300 000:ta euroa.

Komissio arvioi, että tämä ehdotuspyynnön rahoitusmäärällä voidaan tukea noin 10–15:tä korkealaatuista hanketta.

Hankkeen on kestävä vähintään 18 kuukautta. Hankkeen enimmäiskestoksi hyväksytään perustelluissa tapauksissa kolme vuotta. Toimintojen on käynnistytävä 1. lokakuuta 2005 ja 31. joulukuuta 2005 välisenä aikana.

4. MÄÄRÄAIKA

Hakemukset on lähetettävä osoitteeseen: SOCRATES, LEONARDO & YOUTH Technical Assistance Office viimeistään **31. maaliskuuta 2005**.

5. TÄYDELLISET TIEDOT

Tämän ehdotuspyynnön täydellinen teksti ja hakemuslomake löytyvät seuraavalta verkkosivulta: http://europa.eu.int/comm/youth/call/index_en.html. Hakemusten on kunnioitettava tämän ehdotuspyynnön täyden tekstin määräyksiä ja ne on jätettävä oikeita hakemuslomakkeita käyttäen.

OIKAISUJA**Oikaistaan Euroopan unionin virastojen ja elinten tilikauden 2003 lopullisten tilinpäätösten julkaisu**

(Euroopan unionin virallinen lehti C 292, 30. marraskuuta 2004)

(2005/C 30/13)

Sivulla 20 lisätään EAR:n jälkeen seuraava rivi:

Eurojust	www.eurojust.eu.int
----------	--
